

LIST
OŠ BRACÉ RADIĆ
UČENIKA

P T I C

Ptičji pozdrav!

Vjerojatno ste iznenađeni ovim brojem Ptića! Ali, kad malo bolje promislite, cijelu školsku godinu obilježile su novosti i promjene: čišćenje prostora škole, sadnja biljaka, bojanje zidova, uvođenje zdrave prehrane u školu, promjena ravnatelja i mnogih profesora, dolazak defektologa u školu... Tako je i naš Ptić poželio izaći na «on-line» način te vidjeti koliko će uspješno letjeti u virtualnom prostoru. Osim toga, Ptić je dobio i brata koji već leti školskim eterom – Radio Ptić. Ta dva Ptića pjevaju i pišu događanjima u školi, a podržava ih vjerna prijateljica – web stranica škole. Putem promjena tko zna kamo će nas dovesti sljedeća školska godina. Zato budite naši vjerni čitatelji i uživajte u zajedničkim ostvarenjima.

Uredništvo

(klikni na željenu temu!)

IMPRESSUM

IZDAVAČ:
OŠ braće Radić
Novinarska radionica
Šenoine Branke 22
Tel./fax.: 01 6545.002

RAVNATELJ:
Darko Štimac, prof.

GLAVNA UREDNICA:
Lucija Krušić, 8.a

ODGOVORNA UREDNICA:
Helena Marić, prof.

NOVINARI:
Anamaria Katavić, 8.a
Ivana Komesarović, 8.a
Lucija Krušić, 8.a
Iva Tolić, 8.a
Helena Marinović, 8.b

NASLOVNICA:
Antonija Đurišević, 6.a

POSljednja STRANA:
Hrvoje Batista, 5.b

LIKOVNI RADOVI:
Likovna grupa
Učenici škole

SADRŽAJ

Iz Botinca - Iz Hrvatske - Iz svijeta	4
Intervju s povodom	5
Škola nije samo dosada i knjiga	6
Terenska nastava.....	8
Upoznajmo	10
Božić u našoj školi	12
Maturalac	14
Iz knjižnice.....	18
Što o njoj kažu	19
Naši uspjesi	20
Sveti tjedan	21
Iz našeg pera	22
Biseri	27
Eko kutak	28
Dan planeta Zemlje	29
English page	30
Deutsche seite	31
Osmaši	32

**OTVORENO PISMO GRADONAČELNIKU
GOSPODINU MILANU BANDIĆU**

Poštovani gradonačelniče Bandiću, Stanujem u zagrebačkom naselju Botinec. Prije dva mjeseca u našem su naselju započeli radovi na zemljanoj stazi koja povezuje glavnu cestu i park. Isprva su se svi obradovali jer je ta staza, iako sporedna, itekako prometna. Kada su jednog jutra stigli radnici, svi su očekivali asfaltiranu stazu u roku od najviše tjedan dana. Ali, to se nije pokazalo točnim. Naime, radnici su dolazili tek svakog petka. Posao je jedva primjetno napredovao. A zatim je stao. Radnici nisu dolazili puna tri tjedna. Kada su se vratili, radnici su radili uzastopno tri dana. Rad je vidno napredovao i svi su očekivali da će radovi konačno biti završeni. Ali opet su nas razočarali. Radnike proteklog tjedna ponovno nismo uopće vidjeli. Neprihvatljivo je da radovi na tako maloj stazi traju tako dugo, a, između ostalog, zbog povremene kiše i posao koji je do sad napravljen sve više propada. Iskreno se nadam da ćete nešto poduzeti u vezi toga.

S poštovanjem,
Margita Šoštarić

Sedam novih – sedam starih svjetskih čuda

Sedam «starih», odnosno antičkih svjetskih čuda (Kolos s Rodosa, Fidijin olimpijski Zeus, Aleksandrijski svjetionik, Artemidin hram u Efezu, Mauzolej u Helikarnasu, Semiramidini viseći vrtovi i Piramide u Gizi) poznati su svima samo imenom jer većina tih čuda danas su potpuno razrušena ili na tim mjestima postoje samo dijelovi velebnih i slavni građevina. Zato je izabrano sedam novih svjetskih čuda. Upoznajmo ih!

Kineski zid je zapravo obrambeni zid s kulama u sjevernoj Kini dug je 6352 km što ga obujmom i masom čini najvećom građevinom na svijetu. **Chichen Itza** je drevni grad Maya u Meksiku građen zbog božanstva. To su zapravo 3 velika trga s puno palača. Opservatorij je visok 22.5m i posvećen je bogu kiše. **Hram Petra** je napušten grad u Jordanu, isklesan u kamenu. **Machu Pichu** je stari grad Inka, najveći na najvišem dijelu Anda u Peru, izgrađen je 1300.g., ali je ostao skriven sve do 1911.g. kada su ga pronašli Englezi. **Koloseum u Rimu** je starorimsko borilište građen u eliptičnom obliku za cara Nerona i služio je kao gladijatorsko borilište s 50 000 mjesta za gledatelje. **Taj Mahal** je mauzolej u Agri u Indiji kojeg je izgradio Đahan za svoju ženu Mumtaz Mahal, građen je 17 godina sa više od 20000 radnika. **Kip Krista Otkupitelja** visok 38 m nalazi se na vrhu planine Corcovada u Riu de Jaineru. Nadamo se da ćete posjetiti nova svjetska čuda, kad je već nemoguće posjetiti stara. Ivan Arbanas, 8.a

Prvi dan škole - Dan žalosti

Prvi dan škole, 3. rujna 2007. u cijeloj Hrvatskoj proglašen je danom žalosti. Ovo je najveća tragedija u povijesti hrvatskoga vatrogastva, u kojoj je gaseći požar na otoku Kornatu, poginulo jedanaest vatrogasaca. Od dvanaest vatrogasaca samo jedan je preživio.

Učenici diljem Lijepa Naše sjeli su u svoje klupe i minutom šutnje odali poštovanje preminulim vatrogascima. Plamen je na otoku Kornatu odnio živote onih koji su nesebično branili svoju domovinu.

Vatrogasci su stradali gaseći požar trave i niskog raslinja, a zbog jakog juga u jednom trenutku našli su se u vatrenom okruženju. Požar na Kornatu ugašen je uz pomoć kanadera, a najvjerojatnije je izazvan ljudskom nepažnjom, bacanjem opuška, opuška zbog kojeg su životi vatrogasaca ugašeni....

Žrtvujući svoje živote, pokazali su kako se nesebično voli domovina.

Hvala Vam!!!

Ivana Komesarović, 8.a

Ovu školsku godinu obilježila je velika promjena. Nama dobro znani profesor matematike, Darko Štimac, postao je ravnatelj. Zamolili smo ga da nam odgovori na nekoliko pitanja.

1. Zašto ste odlučili biti ravnatelj?

Puno je razloga koji su me motivirali da se kandidiram za ravnatelja škole. Prvi, a možda i najveći je želja da ovu školu učinim ljepšom, svakom od nas, a prije svega učenicima koji svakako to zaslužuju. Moja velika buntovnost, velika želja za promjenama, težnja za upotrebom novih tehnologija, boljim i zdravijim odnosima nisu uvijek najbolje shvaćeni. Sreća je što su neki prepoznali tu volju i želju te imali hrabrosti podržati me u izboru za ravnatelja. I ovog im se puta javno zahvaljujem. Sada, kad sam u tome uspio, razmišljam samo unaprijed i ne želim previše analizirati prošlost.

2. Mnogo se stvari promijenilo u ovo kratko vrijeme otkad ste ravnatelj: uređenje škole, sadnja biljaka, garderobni ormarići... Koje još promjene planirate?

Mislim da je nabrojano samo početak ostvarenja našeg zajedničkog cilja: ljepše, modernije škole u kojoj će se svi osjećati ugodnije. Planova je puno, ali ako moram naglasiti neke prioritete onda su to: završetak klimatizacije škole, uređenje i lakiranje podova u svim učionicama, postavljanje garderobnih ormarića za sve učenike škole, nova, velika zbornica, dobivanje statusa međunarodne eko-škole, puno medalja i priznanja na školskim natjecanjima, nastavak postizanja velikih sportskih rezultata, završetak dvaju novih igrališta odbojke na pijesku, uređenje školskog dvorišta te na kraju, moj najveći cilj - stvaranje zdravih, iskrenih odnosa u školi koji će biti glavni kodačić u pokretanju svega nabrojanoga.

3. Po Vašem mišljenju, koja bi bila uloga Vijeća učenika u funkcioniranju škole?

Uloga Vijeća učenika prije svega je demokratizacija odnosa u školi. Moja je želja da učenici shvate kako je upravo Vijeće učenika mjesto gdje se filtriraju njihovi zahtjevi i želje. Na taj način razvijat će se osjećaj odgovornosti učenika u životu i radu škole.

4. Sad ste ravnatelj već tri mjeseca. Jeste li zadovoljni radom škole?

Mislim da je veliki pomak napravljen u svim dijelovima rada i funkcioniranja škole. Možda je neskromno reći da još puno toga treba učiniti da bi bio zadovoljan, no do toga je dug put na kojem ćemo svi zajedno morati potrošiti još puno pozitivne energije, puno dobre volje i zajedničkog interesa.

5. Koliko Vam se promijenio život u zadnja tri mjeseca?

Dogodile su se jako velike promjene, a prije svega zbog silnih obaveza. Boravak u školi od 7.30 do najčešće 18.00 sati uzima jako puno energije, ali i mijenja dosadašnji ritam rada i života. Ali nije teško jer se zadovoljstvo promjenama osjeti na svakom koraku. Velika podrška je moja obitelj koja mi pomaže i u svemu i bez koje bi sve bilo puno teže. Naravno, tu je i nesebična pomoć svih zaposlenih, a pogotovo onih najbližih suradnika bez kojih je nezamisliv uspjeh i ostvarenje svih ciljeva.

Na kraju moram još jednom zahvaliti svima koji su uvijek bili uz mene, pomagali mi na ovom putu, vjerovali u mene. Vrijeme podmetanja, neiskrenosti, loših odnosa i svega lošeg su iza nas, okrenimo se svi zajedno ostvarenju našeg zajedničkog cilja, moderne europske škole, škole koja će biti ponos svih nas.

Svim čitateljima *Ptića* želim puno lijepih trenutaka, odličan uspjeh na kraju ove školske godine, ispunjenje svih želja, uzbudljive, sadržajne praznike, a svim našim osmašima jedno veliko hvala za sve učinjeno u školi.

I sretno!

DAN ŠKOLSKOG MLIJEKA

Naša je škola sudjelovala u obilježavanju 8. svjetskog dana mlijeka, 26. rujna 2007. na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu. Učenici 4.c razreda smislili su pjesmu **MLIJEČNA STAZA** koju su izveli u rap-verziji s koreografijom učiteljice Ulite, dok je prof. Jasna Skenderović uglazbila refren i pratila učenike na nastupu.

MLIJEČNA STAZA

Mlijeko je najbolje i najzdravije piće
 čim se rodi njega pije svako ljudsko biće
 umjetne brkove na licu često pravi
 svakog od nas čini da budemo zdravi!
 Mlijeko, sir i jogurt vrlo su važni,
 od njih i najslabiji postaju snažni.
 Mlijeko je bomba puna korisnih tvari,
 pazi, da ti se u šalici ne pokvari.
 Mlijeko je zdravo za svakoga klinca,
 Popij ga poslije purice i mlinca.

*Ref: Stoga naša škola bez mlijeka pusta je
 Gablec u kantini s njim gozba postaje
 Krave, koze, ovce, travu pasite
 Školsku djecu mliječnom stazom
 svakog dana vodite*

Palačinke, vruće, slasne od mlijeka su masne,
 a i svaki slatki puding od mlijeka se pravi
 pa kad jedeš slatki puding, onda se i slavi
 meni je fino vrhnje i kefir,
 ali ipak volim jesti i dobri kozji sir!
 Niti jogurt nije loš
 premda zabave radi često bačen je u koš!
 Pojedi malo špeka popij puno mlijeka
 to svakome šmek!
 Ponovi to svaki dan lakše će ti doći san
 kada budeš umoran,
 a na kraju dana, na mliječnu te stazu vodi
 u san te uljulja, lako i nježno svemirom hodi!

Ref: Stoga naša škola bez mlijeka pusta je...

Mlijeko ja najbolje i najzdravije piće
 Čim se rodi njega pije svako ljudsko biće
 S toga u boj, u boj za mlijeko, krave, ovce i koze
 Jer bez toplog mlijeka rasti se ne može!
 Pijte bijelo mlijeko, čokoladno, vrhnje il' kefir,
 Mozzarella i gauda, svi jedite sir!
 Svakoj kravi, ovci, kozi čast i mir!

Ref: Stoga naša škola bez mlijeka pusta je...

POSJET HRT-u

Veliko uzbuđenje i ponos donio nam je posjet hrvatskoj državnoj televiziji. Snimatelji i novinari naše škole, zajedno s prf. Bilić uputili u zgradu HRTa na Prislavlju 3. Zanimljivo nam je bilo vidjeti što se događa iza kamere dok nastaje televizijski program. Nismo ni pomišljali da su studiji toliko veliki, te da veliki broj ljudi sudjeluje u stvaranju programa: od novinara, snimatelja, šminkera, do fonetičara i tehničkog osoblja. Imali smo čast sjediti u studijima i raditi vježbe za glas i izgovor.

Posjet Britanskom konzulatu

U lipnju 2007. učenici naše škole koji pohađaju dodatnu nastavu engleskoga jezika s profesoricom Šoštarić posjetili su Britanski konzulat koji je smješten u centru grada, u Ilici 12.

Ovaj posjet nije bio izletnički, već radni. Prije svega bili smo upoznati s pravilima ponašanja (tišina, isključeni mobiteli, ne dirati knjige s polica), a zatim je uslijedio radni zadatak: ispunjavanje listića koje smo dobili od profesorice. Knjižnica; knji-ge, DVD-ovi, časopisi na stranom jeziku oduševili su nas, kao da se nalazimo u drugoj državi. Zahvaljujemo profesorici što nam je omogućila ovaj posjet. A vi, dragi učenici, ne zaboravite da je engleski vrlo važan jezik za sporazumijevanje, stoga vas pozivamo: «Postanite članom ove knjižnice!»

Andreja Štimac, 8.b

Izložba fotografija učenika 2.a razreda (skupina medijske kulture) u sklopu školskog projekta povodom Dana zahvalnosti za plodove Zemlje

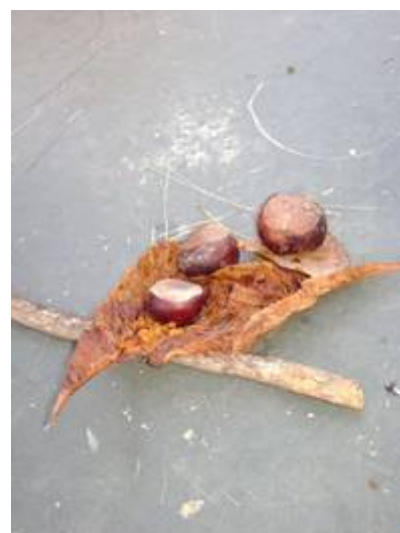
Učenici 2.a razreda uključeni su u skupinu medijske kulture od prvog dana prvog razreda osnovne škole. O kadru su tako učili istodobno s pisanjem svojih prvih slova. Otkriti čari umjetničke fotografije nije jednostavno. Da bi to postigao, čovjek mora naučiti promatrati svijet u kojem živi i doživljavati ga svim svojim osjetilima, a zatim svoj doživljaj prenijeti i drugim ljudima. Ili ih barem potaknuti na razmišljanje o stvarima o kojima možda nikada ne bi ni razmišljali da nema umjetnosti i medija koji prenose različite poruke. Dakle, trebalo je izoštriti oko, udisati punim plućima tijekom šetnji oko škole, mnoge sate provesti u razgovorima i diskusijama, znati i neke osnovne činjenice o prirodi i životu na ovoj planeti, doživjeti Zemlju kao mjesto koje je vrijedno poštovanja, jer nam nesebično pruža sve ono što nam je potrebno da bismo opstali. Tražili su odgovarajuće kadrove kako bi svim svojim prijateljima pokazali koliko ljepote ima u plodovima koje

svakodnevno konzumiramo, kao i svoje oduševljenje čašom pitke vode (za one koji ne znaju, Hrvatska je jedna od malobrojnih zemalja na ovoj planeti koja još uvijek može piti vodu iz vodovoda). Neke su fotografije nastale prethodnim osmišljavanjem kratkog scenarija s istim ciljem: **Čuvajmo našu planetu, poštujujmo sve oblike života na njoj, uživajmo u bogatstvu plodova zemlje i budimo u suglasju s prirodom!**

Ali, suviše je previše objašnjavati riječima...fotografije koje su snimili tom prigodom, pričaju priče koje su djeca osvijestila rađajući na ovom zanimljivom projektu i uspješno dočarala držeći u svojim rukama digitalni fotoaparatus. Ljiljana Studeni, učiteljica

Ali, suviše je previše objašnjavati riječima...fotografije koje su snimili tom prigodom, pričaju priče koje su djeca osvijestila rađajući na ovom zanimljivom projektu i uspješno dočarala držeći u svojim rukama digitalni fotoaparatus. Ljiljana Studeni, učiteljica

GORNJI GRAD

U utorak, 14. svibnja u devet sati krenuli smo prema centru grada. Naša odredišta bila su Kaptol i Gornji Grad. Razgledavanje smo započeli u Bakačevoj ulici pokraj Katedrale i Muzeja Alojzija Stepinca. Katedralu smo razgledali s vjeroučiteljicom. Iznutra, ali i izvana katedrala je kao od čistog zlata. Nakon toga krenuli smo dalje Kaptolom prema Dolcu. Preko Dolca došli smo u Skalinsku

ulicu pa na Krvavi most gdje je spomenik prvoj hrvatskoj novinarki Mariji Jurić Zagorki. Ulicom Pavla Radića prešli smo na Gornji grad. Tu smo vidjeli Kamenita vrata, a Kamenitom ulicom došli smo do Hrvatskog sabora i prekrasne crkvice Sv.

Marka. Crkva je poznata po svome šarenom krovu koji na sebi nosi grbove nekih hrvatskih gradova. Ćirilometodskom ulicom krenuli smo dalje. Prošli smo Ulicom A. G. Matoša i Ulicom Grič gdje je Meteorološka postaja Grič, a malo niže došli smo i do Uspinjače i Kule Lotrščak. Krenuli smo dalje na Katarinin trg gdje smo razgledali crkvu Svete Katarine u kojoj mi se najviše sviđjela propovjedaonica koja je mnogo ljepša od one u Katedrali. Izlaskom iz crkve skrenuli smo na malu uličicu kojom smo došli na naše odmorište odakle se pruža pogled na čitav naš lijepi Zagreb. Nakon odmora krenuli smo dalje. Prije nego smo se spustili Stubama Ivana Zajca do Trga bana Josipa Jelačića, vidjeli smo kip A. G. Matoša na Strossmayerovom šetalištu.

Na trgu smo vidjeli spomenik banu Jelačiću koji je prikazan na konju kako drži mač u ruci. Krenuli smo natrag prema Katedrali i tu smo dočekali podne. Trebalo je doživjeti zvonjavu starih zvona Kaptolskih crkava! Na povratku kući razrednica je pitala: «Djevojke, jeste li zadovoljne?» Mi smo kao jedna odgovorile: «Puno smo naučile i bilo nam je zabavno!»

Hana Čorhodžić, 5.b

TERENSKA NASTAVA ŠK.GOD. 2007./2008.

1. RAZRED:
2. RAZRED:
3. RAZRED:
4. RAZRED:
5. RAZRED: GORNJI GRAD
6. RAZRED:
7. RAZRED:
8. RAZRED: GORNJI GRAD

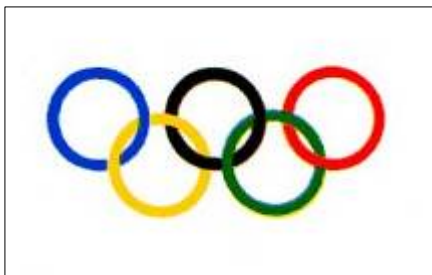

HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

10.9.2007. u našoj školi obilježili smo Hrvatski olimpijski dan noseći bijele majice i sjećajući se kako je toga dana prije 16 godina utemeljen Hrvatski Olimpijski Odbor. Ciljevi su HOO-a skrb o širenju olimpijskih načela, etičkih i moralnih normi u sportu, poticanje, promicanje i skrb o cijelokupnom hrvatskom sportu te njegovo predstavljanje pred MOO-om i drugim međunarodnim sportskim organizacijama i udruženjima, skrb o aktivnostima nacionalnih sportskih saveza, skrb o razvoju i promicanju sporta na državnoj razini, poticanje organizacije i usklađivanje sporta na razini županija, gradova i općina, kao i poticanje, promicanje i skrb o svekolikom hrvatskom sportu. Priznanjem MOO-a, dobili smo pravo na sudjelovanje na Olimpijskim Igrama.

Olimpijske Igre su sportska natjecanja koja su ime dobila po početnom održavanju u Olimpiji. Olimpijski program obuhvaća sve sportove s olimpijskih igara. MOO odlučuje koji su sportovi u programu; prihvaća ili odbija prijedloge za unos novih sportova, sportskih grana i disciplina u program. Ljetni sportovi su: atletika, veslanje, badminton,

bejzbol, košarka, boks, kanu-kajak, biciklizam, jahanje, mačevanje, gimnastika, dizanje utega, rukomet, hokej, judo, hrvanje, plivanje, moderni pentatlon, softball, taekwando, tenis, stolni tenis, streljaštvo, streličarstvo, triatlon, jedrenje, odbojka i nogomet. Zimski sportovi su: skijanje, bialton, klizanje, hokej, curling, sanjkanje, bob i skeleton.

Pet isprepletenih krugova označava jedinstvo pet kontinenta, a svaka boja predstavlja jedan kontinent. Olimpijski krugovi simboliziraju univerzalnost olimpizma i okupljanje sportaša iz cijelog svijeta. Olimpijska vatra vječni je plamen koji se pali konkavnom lećom, a zatim se štafetno nosi od Olimpije do stadiona gdje se održava svečanost otvaranja olimpijskih igara. Plamen se gasi na svečanosti zatvaranja. Geslo olimpijskih igara sastoji se od tri latinske riječi citius-altius-fortius, što znači „brže-više-jače.“ Najčešće se uspoređuje s poznatom frazom. „Nije važno pobijediti, važno je sudjelovati!“

Iva Tolić, 8.a

Početak drugog polugodišta naša škola osmislila je i pokrenula svoju vlastitu web stranicu! U njoj možete naći sve o školi: povijest škole, djelatnike, o školskom listu - našem Ptiću, oglasnu ploču, o knjižnici - s popisom lektire za tekuću godinu, Školski odbor, Vijeće roditelja... Možete naći sve o predmetima i nastavi, obavijesti, kalendar rada škole, a postoji i poseban kutak za roditelje gdje oni mogu informirati o školskim izletima, prijaviti na forum i reći svoje mišljenje, te vidjeti raspored informacija i roditeljskih sastanaka. Foto-galerija nudi fotografije događanja u školi, razreda i školskih projekata. Budući da stranicu osmišljavaju i izrađuju naši zaposleni profesori, neki dijelovi još su u izradi! Link je www.os-brace-radic-zg.skole.hr za one koji još nisu vidjeli što se događa u virtualnom prostoru naše škole, obavezno posjetite i recite svoje mišljenje.

Anamaria Katavić, 8.a

ŠKOLSKI PLES

Školski ples bio je tabu tema godinama. Generacije i generacije učenika završavale su osme razrede bez previše dobrih, ustvari bilo kakvih sjećanja na zabavu u osnovnoj školi. Tako smo i mi, sadašnji osmaši mislili. No, dolaskom novog ravnatelja, prof. Darka Štimca, sve se promijenilo. Učenice 8.a, po uzoru na većinu osnovnih škola u Zagrebu, došle su na ideju da organiziraju školski ples povodom Valentinova. Tako, na veselje mnogih, ples se održao 15. veljače 2008. Nije sve bilo tako jednostavno, organizatorice su imale puno posla, dežurni učenici nisu se držali dogovorenih pravila, bilo je naguravanja oko laptopa i šetnje po školi, ali sve u svemu, prvi školski ples koji ovi učenici pamte u proteklih nekoliko godina dobro je završio. Nadamo se da će ih biti i dalje, te da će i sljedeće generacije moći uživati u zamračenim učionicama uz glazbu koju vole slušati.

Lucija Krušić, 8.a

MALI HUMANITARCI

U našoj školi aktivno djeluje humanitarna grupa Mali humanitarci koju su 2006. godine osnovale učiteljice V. Karoglan i G. Štimac zajedno sa svojim učenicima. Do sada smo organizirali nekoliko humanitarnih akcija.

Prošle školske godine proveli smo tri akcije u kojima smo skupljali odjeću i posteljinu za djecu u dječjem domu Alojzije Stepinac u Brezovici, prodavali smo dječje kalendare za pomoć djeci nefrološkog odjela na Šalati i počeli sa sakupljanjem odjeće, igračaka i knjiga za djecu Vukovara.

Ove školske godine marljivo smo nastavili s radom. Sudjelovali smo u akciji VUKOVAR U SRCU – BOTTINEC ZA VUKOVAR.

Aktivno smo sudjelovali i na Božićnom sajmu. Članovi naše grupe odnijeli su prikupljen novac i slatkiše djeci na Onkološki odjel u Klaićevu bolnicu. Povodom

Uskrsa uspješno smo proveli akciju LIPA DO LIPE – KUNA. Prikupljenim sredstvima kupili smo pidžame i papuče koje su članovi naše grupe odnijeli djeci kirurškog odjela KBC Rebro. I dalje ćemo nastaviti sa akcijama i poticati učenike na humanost. Zahvaljujemo svima na suradnji!

VAŠI MALI HUMANITARCI

UPOZNAJMO...

Intervju s Vanjom Milošević, defektologinjom naše škole

Iva Tolić, 8.a

-Koji je posao defektologa?

Posao defektologa je vrlo širok pojam, ali recimo, posao je defektologa u osnovnoj školi prije svega pomoći djeci u učenju, u bilo kojim teškoćama koje oni imaju u učenju i savladavanju školskog gradiva.

-Koji fakultet treba završiti za taj posao? Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet.

-Kako je raditi Vaš posao?

Jako zahvalno jer radiš s djecom, kasnije vidiš rezultate, pa ti je jako drago, a i djeca te zavole. Lijepo je raditi s djecom.

-Kakve teškoće imaju djeca s kojom radite? Uglavnom

imaju teškoće čitanja, pisanja, računanja, neke teškoće u govoru, poremećaj pažnje i koncentracije.

-Koliko je djece u grupi?

U našoj školi ima negdje oko 60ak djece kojima pomažem.

-Kakve rezultate postižete s njima?

Uglavnom dobre; djeca ispravljaju ocjene, uz neka osnovna znanja nauče učiti i sami sebi pomoći, što i je najvažnije, tako razvijaju samopouzdanje i osjećaj vlastite vrijednosti.

-Je li teško?

Naravno, u svemu ima nekih teškoća i problema, kad treba

malo razmišljati, ali preko svega se može prijeći, najvažniji su dobri rezultati.

-Što je disleksija?

Disleksija je poseban poremećaj u čitanju, kada djeca „brkaju“ određena slova i dolazi do nerazumijevanja pročitano teksta.

-A disgrafija?

Disgrafija je poremećaj povezan s disleksijom, djeca u pisanju „brkaju“ određena slova, ili izostavljaju pojedina slova, što daje netočno napisanu riječ. Međutim, svi ti poremećaji mogu se izvježbati,

ZAKLOPLJENE OČI

Ušavši u Dječju bolnicu vidjeli smo tužna lica. Sva ta djeca koja su došla na svijet pokušavaju shvatiti što se tu događa! Ušli smo na Onkološki odjel. Drhtajućim rukama stavljala sam zaštitnu masku kako ne bi narušila imunitet djece. Kada sam ušla u sobu, suze samo što nisu krenule. Najviše me se dojmila devetomjesečna beba koja se smijala jer nije znala što se događa. Tako nevino lice koje nije ništa loše napravilo dobilo je leukemiju. Iako smo brzo izašli, mene nije napustio osjećaj tuge. Shvatila sam da se ta djeca bore za život, da žele živjeti i iskusiti ljepotu života! Mi se često žalimo na glavobolju, a oni se ne žale na srceparajuće boli. Jedan mi je natpis ostao u sjećanju: «Za nemoguće stvari treba nam malo, a za čuda malo više». Toliki optimizam i volju još nisam vidjela.

Mislim da je naša škola napravila odličnu akciju pomagavši toj djeci. Hvala ljudima koji osjećaju bol te djece.

Andrea Štimac, 8.b

nisu tako strašni, mada puno djece ima tih teškoća. Postoji još jedan poremećaj, akalkulija, a odnosi se na brojeve, znači mijenjanje brojeva.

-S kojim se još poteškoćama susrećete? Defektolog se može susresti s djecom koja imaju motoričke teškoće, cerebralnu paralizu ili neki malo teži mentalni poremećaj, emocionalne teškoće...

- Je li djecu strah kad prvi put dođu? A nije, ne djelujem valjda tako strašno. 😊 Djeci priđeš prijateljski i oni te brzo prihvate, a uvijek imaš u džepu neki bombon što olakša situaciju, pogotovo kod nižih razreda.

-Kako ste se odlučili za to zanimanje? U principu, slučajno. Jako slučajno. Pri izboru fakulteta, nisam točno znala što defektologija jest, ali između par fakulteta na koje sam upala pri upisu, nekako je izbor, možda čak i zbog društva, pao na ovaj. Tu sam se pronašla poslije i jako mi je drago što sam završila Edukativno-rehabilitacijski fakultet.

- Kako ste se prilagodili radu u školi i samoj školi? Iskreno, jako dobro. Profesori i učitelji u ovoj školi su me jako dobro prihvatili, relativno su svi mladi, veseli, zainteresirani i za mene, i za moj

posao, što mi olakšava to što jesam u školi. Djeca, što da vam kažem, svi mi lupaju na vrata, pozdravljaju, dolaze, pitaju kad će oni doći, vesele se, tako da mi je stvarno lijepo i nema nikakvih stvari koje me živciraju ili slično, nego mi je svaki dan novi uspjeh i jako mi se sviđa. Lijepo mi je.

- Po dosadašnjim iskustvima; mislite li da se uz red, rad i disciplinu može sve postići?

Ne sve, ali puno toga.

- Hvala na razgovoru!

Hvala vama!

DOJDI, OSMAŠ, ZAGREB TE ZOVE!

informacije i letci s opisanim programom kroz tri ili četiri godine, potrebnim predznanjem i fotografije škole, učenika, profesora i ravnatelja. Pregledavši sve i iscrpljeni vrućinom uputili smo se prema osvježenju -slastičarnici *Vincek*. Ostatak poslijepodneva proveli smo razgovarajući o odabiru srednjih škola i koliko će nam se život promijeniti za četiri mjeseca. *Dajdi, osmaš*. pomogao mi je u razmišljanju.

Helena Marinović, 8.b

Koju srednju školu upisati? - naš je najveći problem u osmom razredu, pogotovo kad se približava kraj godine. Kako bismo olakšali pronalazak srednjih škola i odgovarajućeg zanimanja, otišli smo na prezentaciju 61 srednje škole koja se održavala na Trgu bana Josipa Jelačića. Štandove su zauzele 35 strukovne škole, 8 gimnazija i 18 privatnih i umjetničkih škola. Na pozornici su pjevali, svirali i glumili učenici raznih srednjih škola, u pauzama su prikazivali prezentacije o svojim školama. Na štandovima su se mogle dobiti sve potrebne

BOŽIĆNI SAJAM

Od srca srcu...

U mjesecu studenom 2007.g. , rodila se ideja o organizaciji Božićnog sajma u našoj školi, ali sajma koji bi bio humanitarnog karaktera. Kako se približavao najveći kršćanski blagdan – Božić, kada najviše trebamo misliti na usamljene, zaboravljene, bolesne,...odlučili smo u dogovoru s našom djecom učiniti nešto za drugu djecu i to onu koja su bolesna i koja blagdane neće provesti u svome domu. Odlučili smo da to ovaj put budu djeca iz Klinike za dječje bolesti u

Klaićevoj, djeca koja boluju od najtežih bolesti. Akciju smo nazvali „Od srca srcu“!

Svi smo se, s velikim poletom i radošću, primili posla, i djeca i učiteljice i naši roditelji. Izrađivali smo od različitih materijala prigodne predmete (svijećnjake, jaslice, ukrasne kugle za

drvca, ukrasne boce i kutije, čestitke, figurice anđela i sl.). Nikome nije bilo ništa teško. Bili smo udruženi i veseli što će naše male ruke napraviti nešto za pomoć drugome u nevolji.

14. prosinca na improviziranim štandovima u holu naše škole izložili smo naše radove. Broj ljudi koji je posjetio našu izložbu bio je veći od očekivanog. Prodajom predmeta zaradili smo 16.993,00 kune! Bili smo presretni!

Dio novca od tog iznosa namijenili smo za slatkiše kojima smo napunili veliku košaru te

koju smo 19. prosinca nosili malim prijateljima u bolnicu. S nama su išli Mali humanitarci i predstavnici Novinarske grupe viših razreda naše škole.

Bili smo uzbuđeni, tužni i istovremeno sretni. U nama su se uzburkale emocije koje je bilo teško umiriti. Dočekali su nas s veseljem i radoznalošću te smo se brzo sprijateljili. Nismo

se smjeli dugo zadržavati na Odjelu jer im je imunološki sustav vrlo slab pa bi mogli dobiti još neku bolest. No, i to kratko vrijeme bilo je dovoljno da unesemo malo veselja i da bar na trenutak zaborave na svoju bol.

Zadovoljni učinjenim, ali i tužni, krenuli smo put naše škole, s vjerom u njihovo brzo ozdravljenje, puni dojmova koje smo prenijeli i ispričali drugima

Nadamo se da ovakve akcije neće nestati te da će, kao i ovaj put, i neki drugi put biti toliko srca za druga srca!!!

Jasna Sukobljević, učiteljica

BOŽIĆNI KONCERT

Učenici koji su završili našu školu i mještani kažu kako ne pamte da je ikada bio ovako veliki koncert uoči Božića. Na dan Božićnog sajma, 14. prosinca, u dvorani se pjevalo, sviralo, slavilo, muziciralo!

Uz zborove škole nastupali su i zborovi dviju župa: zbor mladih župe svete Barbare iz Velike Mlake i zbor naše župe - sv. Stjepana Prvomučenika, a najpoznatije božićne pjesme izvodio je gospodin Brajković, tenor opere HNKa koji je potaknuo cijelu dvoranu na zajedničko pjevanje i radost. Ovo je bila jedinstvena prilika za razgovor s jednim opernim pjevačem koji je pronašao vremena za nas, osnovnu školu u Botincu.

RAZGOVOR S OPERNIM PJEVAČEM

Iva Tolić, 8.a

Kako ste se počeli baviti pjevanjem?

-Išao sam negdje treći razred gimnazije i uvijek sam doma pjevao. Onda je susjeda ispod mene, koja je pjevala u zboru, čula kako pjevam, pa je rekla da nemaju pjevača i ja sam otišao pjevati. Imao sam negdje 18 godina. I tako sam počeo pjevati. Upisao sam i Filozofski fakultet, ali vidjevši da mi ovo ide, pošao sam na prijamni na Muzičku akademiju. Prijamni ispit sam prošao, polako sam osvajao nagrade, išlo mi je dobro. Naravno, ambicija je tu. I dosta rada. Onda se tek počne dobro pjevati.

Kako je došlo do suradnje s OŠ braće Radić?

-Vaš ravnatelj (bivši op.a.) stalni je posjetitelj mojih koncerata. Tako smo dogovorili nastup.

Koliko se dugo pripremate za neki nastup?

-Pa ja imam preko 900 skladbi na 13 jezika, od toga negdje polovicu znam na pamet, zatim prevodim sve što pjevam i to sve odsviram. Prema tome, dosta sam za klavirom, ja sam i skladatelj, imam i svoje đake solo-pjevanja.

Imate li neke posebne pripreme baš prije koncerta?

-Prije koncerta moram se dobro upjevati i ugrijati glas, probati dubine, sredinu, visinu. I ovisi što pjevam; ako pjevam klasiku malo drugačije se upjevavaš, ona je specifična, a ako je popularna glazba ili crkvena, onda malo drugačije. Uglavnom, moraš znati što napraviti u datom momentu.

Može li se živjeti od posla opernog pjevača?

-U Hrvatskoj- samo rijetki. Zabavnjaci mogu. Ja sam bio solist izvan Hrvatske, tamo je bila dobra plaća. Član sam zagrebačkog kazališta HNK gdje dobivam plaću, a radim koncerte dodatno, jer to nije dovoljna plaća sama po sebi.

Kako se može postati pjevač u HNK-u? Postoji li audicija ili slično?

-Trebalo imati završenu glazbenu školu, odnosno treba ići na audiciju da ti čuju glas. Treba znati glazbu, ipak je to profesionalno kazalište.

Koja je razlika između pjevanja u zboru i solo-pjevanja?

-Dosta je velika razlika. Osnovna razlika je da solistički piano čisto mora biti jači, masiviji, zvonkiji, u zboru se moraš stišavati.

Imate li možda estradne ambicije?

-Pa ja stalno radim koncerte popularne glazbe. Svako malo ću pjevati dalmatinske, zagorske popevke, kancone, ulomke iz opereta, iz musicala... Možete posjetiti!

Hvala na ovom poučnom intervjuu i što ste gostovali u našoj školi.

MOJ MATURALAC

„Ajde diži se“- rekla je moja mama u rano jutro. Na brzinu sam nešto pojela, uzela stvari krenula prema školi. Svi su već bili tamo s koferima veličine trokrilnog ormara, a pojedinci s čak i većima.

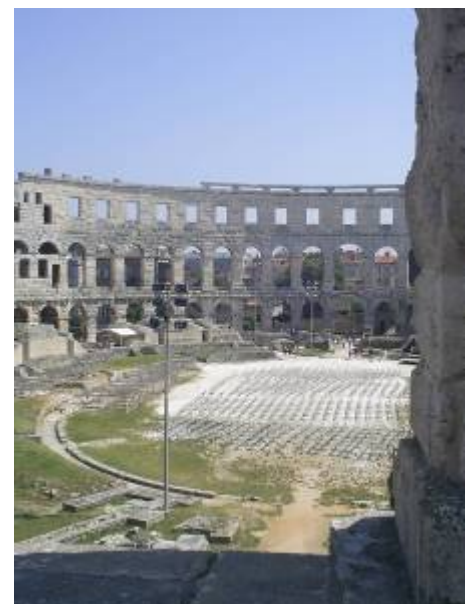
Započeli smo naše putovanje Autocestom Zagreb - Rijeka. Nakon kratkog predaha na Tifonu u Ravnoj gori došli smo do prve destinacije - Aleje glagoljaša koja nas je odvela do Huma. Hum je najmanji grad na svijetu sa svojih trinaest stanovnika unutar malih zidina. Stanovnici Huma su mirni, ali ne i druželjivi, jer kad smo ušli u grad svi su počeli zatvarati svoje prozore kao pred oluju. Put do Poreča bio je zabavan jer su cure ludile za dečkima iz Cvjetnog naselja, a mi ostali smo slušali muziku, pričali viceve i jednostavno zabavljali se. U Poreču smo razgledavali povijesnu jezgru grada. Najviše mi se svidjela Eufrazijeva bazilika sa mramornim stupovima i mozaikom iznad oltara. I vraćamo se prema autobusu, sjedamo u njega, kad ono profesorice viču da izađemo van. Busu crko akumulator i moraju zamijeniti novim koji ćemo čekati iz Zagreba, al prošla su i ta dva sata. I napokon došli smo u Rabac, smjestili se u apartmane i zahrkali bez kupanja. Drugi dan su nas probudili dečki i cure koji nisu spavali. Krenuli sm u Pulu u kojoj smo se kuhali kao u kokošjoj juhi razgledavajući sve one povijesne ostatke. Potom na ručak u Fažanu, pa na Brijune. Na Brijunima mi se

svidjelo. Bilo je puno zanimljivih stvari kao safari, papige, jeleni, muzej, crkva, tereni za golf i dr. Pomalo su ti Brijuni tajanstveni, jer mnogo toga je teško shvatit. Tko je kad bio na Brijunima i zašto je bio uopće, te što je tamo radio je jako komplicirano. Iscrpljeni smo se vratili u Rabac i zaspali ko male bebe bez daljnjih razgovora. Napokon treći dan, Labin i kupanac. U Labinu mi je bilo dosadno, samo je rudnik bio zanimljiv. I napokon ono što čekamo cjeli maturalc KUPANJE!!!!!!Kupali smo se od cijeli dan, sve dok nismo morali oblačiti dečke za animacijski program. Biral se miss plaže 2007 godine. Bilo je jako zabavno. Dečki su morali pokazati svoje talente, lijepo tijelo i sponatnost. Najbolji je pobijedio : Slađana iz Beograda koju je glumio Armin. Nakon toga trebalo smo u disko, al iz samo profesoricama znanog razloga nismo. I svi su se tužno pokupili na spavanje, što zbog diska a što zbog toga jer je sutra dan koji nitko nije htio dočekati. Brzo pakiranje bez kupanca, odlazak u Opatiju u kojoj nije bilo ništa zanimljivo, osim štandova ☺ pa u naš dobri stari Zagreb.

Maturalac je ispunio moja očekivanja, jer sam znala da nam neće sve biti po volji. Nije mi bio super, ni loše već dobar, tj. baš onakav kakav je trebao biti. Bilo pa prošlo.

Morana Radočaj, 8.b

Maturalac c razreda

Mjesto radnje: Uvala SCCOT

Vrijeme radnje: 2007.

Glavni likovi: tadašnji sedmi, sadašnji 8.c

Odgovorni likovi: Prof. Adrijano Šimac i Knjižničarka Ružica Rebrović - Habek

Poruka: Bili smo dobri! ☺

Slika govori tisuću riječi!!!

Moj maturalac

Ja mislim da sam ja imao najbolji maturalac od svih sedmih razreda OŠ braće Radić. Ja sam bio u najboljem kvartu u Hrvatskoj, bio sam u Botincu. Možete zamisliti kako mi je bilo lijepo po toj vrućini, a tek kad se sjetim da je moj razred negdje na moru...uh! Svaki put kad bih se toga sjetio najrađe bih uzeo bicikl i krenuo prema Istri.

Moj ostanak i nije bio tako loš. Najbolje je bilo putovanje na Jarun. Išli smo autobusom i putovali dugih 15 minuta, naravno, kad smo došli na Savski most trebali smo od Savskog mosta pješlačiti do Jaruna. Da znate kako je tek bilo zabavno po 30 stupnjeva hodati po nasipu s crnom majicom i dugim hlačama, da bude još bolje, nije bilo vode. I tako po toj vrućini smo napokon došli do Jaruna. Tamo vam ljudi govore hrvatski: „Ej, dečko, nemoj skakati na glavu jer ćeš se nabiti u kamen.“ Ajde, bar sam se malo okupao na Jarunu, ali kad se sjetim da ću opet morati hodati po onom vrućem nasipu rađe bih da me vir povuče u Jarun nego se vraćati kući opet po tom suncu. Da, još nisam spomenuo da sam išao brati jagode, da išao sam brati jagode, ali isto po 30 stupnjeva. I mi dođemo do tog staklenika i vidim ja u njemu mali hlad i zatrčim se u staklenik da zauzmem taj hlad, uđem u njega i u njemu je bilo tako vruće, vrućije nego vani, ali to sam nekako uspio izdržati, ali one bušice u stakleniku koje su me doslovno počele jesti, to nisam mogao izdržati, htio sam se ubiti i nakon toga mi još dođe u glavu kako se moji prijatelji kupaju i sunčaju dok mene jedu bušice.

Bilo mi je malo žao što nisam išao na maturalac sa svojim razredom, ali ipak to sam zaslužio, kad bolje razmislim ni meni nije bilo tako loše.

Borna Jelušić, 8.b

NACIONALNI KVIZ ZA POTICANJE ČITANJA

Ovogodišnji kviz «*Za svijet dostojan djeteta*» posvećen je Astrid Lindgren, švedskoj spisateljici čije su knjige osvojile srca djece širom svijeta, u čast stogodišnjice njezina rođenja. Junaci knjiga "Pipi Duga Čarapa", "Ronja razbojnička kći", "Razmo u skitnji"... neustrašivi i jedinstveni, osvojili su srca djece širom svijeta. Naši četvrti razredi pročitali su djela poznate spisateljice i uključili se u kviz za poticanje čitanja u organizaciji Knjižnica grada Zagreba - Hrvatskog centra za dječju knjigu i Odjela za djecu i mladež Gradske knjižnice. Iako nismo dobili nikakvu nagradu drago nam je da smo sudjelovali.

«PIPI DUGA ČARAPA» U NAŠOJ ŠKOLI

Pipi je devetogodišnja djevojčica sa dugačkim riđim pletenicama i pjegicama na licu. Krši sva pravila, smiješna je, a djeca je obožavaju i poistovjećuju se s njom. Kada ide u školu, tamo odlazi sa svojim konjem, svađa se s učiteljicom, ne zna brojati. Za nju nema zabrana i čini sve što hoće. Posjetila je i našu školu. Niži razredi pogledali su 19. studenog 2007. kazališnu predstavu «Pipi Duga Čarapa». Nakon predstave održali smo i izbor za najljepšu Pipi.

U kratkom razgovoru s glumcima predstave, učenici osmih razreda raspravljali su se o glumačkom zvanju.

«Halloween» u knjižnici

Noć vještica, poznatija kao Halloween, obilježava se 31. listopada. Kroz priču «*Legenda o Jack-o'-lanternu*» učenici trećih razreda upoznali su se starim narodnim vjеровanjima i običajima. Potražili smo u knjižnici knjige i slikovnice koje govore o čarobnjacima, vješticama i drugim čarobnim bićima. U čarobnjačkoj radionici izrađivali smo mobilne u obliku bundeva i vještica. Dobro smo se zabavili, a nešto smo i naučili.

Eko kutak i u knjižnici

Dan planeta Zemlje

Sve više naših pisaca u svojim djelima bavi se pitanjima ekologije. U lektiri 4. razreda je znanstveno-fantastični roman «Eko-Eko» Hrvoja

Hitreca. «*Stanovnici Hrčkovog brda, predgrađa velikog grada, odlažu svoje smeće i otpad u obližnju jarugu, bez obzira što u njevoj blizini žive ljudi. U toj jaruzi, koju stariji pamte po čistoj djevičanskoj prirodi, igraju se djeca: djevojčica Vesna, i blizanci Toki i Voki. Jednog dana u njihov život ulazi Eko-Eko, čudnovato biće s planeta Bon, na kojem je vrlo razvijena briga o ljudskom okolišu. Simpatični Eko-Eko najprije će počistiti jarugu, a onda odvesti djecu u neobičnu svemirsku pustolovinu...*»

Roman nas je potaknuo da vidimo kakva je ekološka situacija u našem naselju. U čitanci i časopisima pronašli smo i ekološke priče Ivana Goleša «Eko-alarm» i «Koš za smeće». I krenuli smo u naše naselje... Učenici 4.a istražili su kamo odlazi smeće stanovnici našeg naselja. Obišli su parkove, ulice i autobusne stanice, Svako mjesto imalo je svoju priču. Znamo da su šume pluća naše planete. Potaknuti time učenici 4.c razreda prošetali su naseljem i istražili koliko mi imamo drveća u naselju i koje sve vrste. U 18 ulica pronašli su 895 stabala različitih

vrsta (divlji kesten, lipa, orah, bukva, trešnje, čemprese, jele, šljive i dr.). Nacrtali su svoja stabla sa eko porukama. Učenici 4.b pogledali su video kasetu «Eko poruke» i na osnovu prikupljenog materijala i izvješća 4.a i 4.c razreda pripremili pitanja za čelnike

našeg naselja o ekološkim problemima. Predložili su promjene koje bi željeli u našem naselju i iznijeti nedostatke koje smo uočili. Izradili smo eko razglednice i napisali eko poruke koje smo, na dan planeta Zemlje, podijelili stanovnicima našeg naselja.

Zaključili smo:

**«SAN O ČISTOJ PLANETI DA BI MOGAO SJATI
I NAŠA KAPLJA POMAŽE GA TKATI!»**

«Jedan razred -jedna knjiga»

U periodu 15.10.-15.11.2007., u našoj školi provedena je akcija pod nazivom «Jedan razred -jedna knjiga». Uključilo se 18. razreda i prikupilo =1.398,00 kuna. Učenici su izabrali naslove koje bi željeli čitati . Na sajmu knjiga Interliberu za sakupljeni novac kupili

smo novih 37 knjiga, koje učenici sa velikim zadovoljstvom čitaju. Nadamo se da će ova akcija postati tradicija i da će se naš fond svake godine popuniti novim naslovima po izboru učenika, jer je tada i čitanje lektire puno lakše i ugodnije.

Što o njoj kažu...

Lucija Krušić i Ivana Komesarović, 8.a

Odlazak profesorice Loredane

Naša profesorica Loredana Močinić ove godine otišla je u mirovinu. I šestaši i osmaši bili su žalosni kada je odlazila, ali i u iščekivanju nove profesorice. U 8.c bila je još veća briga! Nije lako završiti osnovnu školu uz novu razrednicu nakon tri i pol godine druženja s prof. Loredanom! Ali, život ide dalje, a od svih koje susrećemo možemo nešto naučiti! Što kažu učenici o profesorici Loredani, po čemu će je pamtiti i što će ponijeti u život nakon susreta s njom?

Što nam možeš reći o profesorici Loredani?

~ Profesorica je bila super, dosta smo radili samostalno, i radili smo umne mape...

~ Najviše sam voljela što je pravedno je ocjenjivala, znala se šaliti i super je objašnjavala bila je stroga, ali poštena!

~ Najviše je tražila od nas iskrenost i lijep rukopis. Bila je poštena i stroga pri ocjenjivanju. ~ Pamtit ćemo je po tome što se znala zezat', time nam je olakšavala gradivo!

~ Ona je bila dobra, nekad je bila stroga, to je bilo samo za to da nas nešto nauči, često smo se smijali s njom.

~ Znala je kad je vrijeme za igru, a kada za učenje.

Kako ste radili na satu: u grupama ili samostalno? Jel puno tražila?

~ U grupama smo radili najviše lektiru. Tražila je koliko je znala da ćemo mi moći vratiti.

~ Profesorica je bila dobra, puno smo učili i zabavljali se na satu, nedostaje mi i htio bih da se ponovno vrati, ona je jedina profesorica koja je, ono, mene voljela.

I na kraju, što njen razred, 8.c, kaže o njoj ...

~ Kad sam čula da profesorica odlazi bila sam jako tužna i razočarana, pogotovo sad pred kraj razreda i zato što je postala super...

~ Naša razrednica je jako posebna, ako smo nešto krivo radili, ona nas je uvijek branila, razočarana sam što mora otići u mirovinu jer mi je jako prirasla srcu.

~ Nije mi ništa smetalo u njenom načinu rada, na satima raz-rednika smo razgovarali i zezali se zato što je ona dosta humoristična i zabavna, nekad nas je znala gađati s futrolom od naočala kad je netko bio jako nemiran, što je bilo dosta simpatično.

~ Moj odnos s razrednicom bio je dobar, uvijek je imala neke svoje načine da nam objasni gradivo, bilo je zabavno, skoro svaki dan zadaća, morali smo samostalno raditi, pogotovo ja... (smijeh)

~ Puno se zalagala za nas, voljela nas je jer smo joj bili zadnja generacija i bili smo joj najbolji!

~ Pri ocjenjivanju je bila stroga, ali nekad nam je i popuštala.

~ K'o profesorica je stvarno dobro predavala, i puno smo od

nje naučili jer nije bila baš blaga, što je puno pomoglo jer ni u srednjoj neće biti blagi. A kao razrednica je jako dobra, stalno nas je iz nevolja izbavljala, voljela je pričat s nama i šalit se, bila je jako povezana s nama.

~ Moj odnos s njom - u 5. i 6. razredu sam se stalno nje bojala, bojala sam se kaj će mi reći, a u 7. i 8. malo više sam se opustila i onda sam se počela smijati zajedno s njom.

~ U sedmom razredu smo stalno raspravljali o društvu i to je bilo super.

~ Bila sam razočarana što odlazi, razrednica nam je već tri godine i najbolje nas poznaje!

~ Bila je dobra prema meni, možda prestroga. Razumio sam kad nas nije mogla voditi na maturalac jer joj kičma nije bila u redu.

~ Pamtiću je po njezim forama, izjavama i prijetnjama.

~ Volio sam profesoricu, bila je dobra, pamtit ću je po dobrim komentarima, neću vam sad reći nijedan!

MARIJAN BALAŠKO

Učenik 8.a razreda, Marijan Balaško već se dugo bavi aviomodelarstvom i to vrlo uspješno! Prošle godine postigao je tri velika uspjeha. Na Smotri Tehničkog stvaralaštva mladih grada Zagreba osvojio prvo, a na Kupu Hrvatske F3J 2007. i Dubec Indoor FIN 150 za Juniore 2. mjesto. Ove godine prvi je na županijskom natjecanju, i treći na državnom natjecanju u Puli. Marijan se sprema za Međunarodnu smotru u Istanbulu. Čestitamo na dosadašnjim uspjesima!

I sretno!

Iva Tolić, 8.a

MALA ODBOJKA

Dečki (5.i 6. razredi) osvojili su zlato – prvaci su odbojke u Prvenstvu OŠ grada Zagreba, a djevojke osvojile su broncu. Bravo!

Natalia Radanović, prof.

ODBOJKAŠI U ŠKOLI

Našu školu su posjetili odbojkaši Zagreba. U sklopu održavanja treninga po školama, održali su jedan i kod nas, i to prvi u nizu. Prvo su nam pokazali jedan dio njihovih treninga, a kasnije odigrali meč sa našim odbojkašima i odbojkašicama, a pobjedu su odnijeli, naravno, Botinčani. Potaknuli su nas da se još više bavimo sportom!

Iva Tolić
8.a

LIDRANO

Naša škola poslala je na LiDraNo – natjecanje u literarnim, dramskim i novinarskim ostvarenjima, nekoliko radova. Kratki film *DAR SRCA* stvoren za vrijeme dobrotvornog božićnog sajma u našoj školi došao je do županijske razine. Konkurencija je bila prejaka, stoga nismo pozva-

TAE KWON DO

U 2008. godini članovi tae kwon do kluba osvojili su brojne nagrade. Najtrofejnija je Elma Hasanagić s osvojena tri zlata i dvije bronce uz najveći broj postignutih nokouta i Dominik Kuljk s osvojena tri zlata i dvije bronce. Najmlađi natjecatelji sudjelovali su na prijateljskom susretu u OŠ Sesvetska Sopnica i osvojili sedam zlatnih i šest srebrenih medalja. Posebno su se istaknuli Darjan Tin Suša, Kristijan Barišić, Ana Božinović, Dolores Janeš, Martina Pavlak, Helena Sečen, Kristijan Radičević, Lea Ereš i Valentino Malunac.

Dinko Ereš, tajnik TDK Lokomotiva

MALI AMADEUS

Učenica 6.b razreda Helena Kanini Kiiru osvojila je 09. svibnja 2008. prvu nagradu na 13. školskom glasovirskom natjecanju „MALI AMADEUS" u Glazbenoj školi Blagoje Bersa u Zagrebu, u kategoriji petih razreda. Helena pohađa peti razred ove škole kod profesorice Alide Poljak, a istu takvu prvu nagradu-MALOG AMADEUSA osvojila je i prije dvije godine kod profesorice Nine Ferić.

ni na državno natjecanje, ali nismo žalosni jer znamo da su sudjelovali mnogi «školski filmaši» koji već godinama snimaju filmove. Za naš prvi film ovo je veliki uspjeh!

Helena Marić, prof.

SVETI TJEDAN

Na početku ovog Svetog tjedna stavljam se, o Gospodine, u sveto raspoloženje Marije Magdalene i svih koji su, raskajani, povjerovali u tebe i za tobom pošli kud god da ti podeš, pa i na Kalvariju.

Isuse, tko te ne bi želio slijediti, tko ne bi želio ići s tobom prema Ocu u času tvoga velikoga prijelaza ?

Zazivam tvoju ljubav. Obuzmi me, moj Gospodine i moj Bože, iščupaj me iz moje hladne svakidašnjice, priljubi me svojoj mucu. Rani me svojom ljubavlju da uzmognem bez zastoja ići putem tvoga križa koji vodi onamo kamo ti ideš, u vječnost svoga i našega Oca.

Kako je velika bila tvoja žurba, Gospodine, da blaguješ Vazam sa svojim učenicima da bi očitovao nedokučivu svoju ljubav. Znao si da ta ljubav nije moguća bez patnje jer ljubav sve podnosi a patnja je duboko stanje onoga koji ljubi, koji se daruje i žrtvuje. Nauči nas, Gospodine, u ovom Svetom tjednu, cijenu ljubavi, da se znademo radovati u sreću patnje, da sreću nalazimo u prihvaćanju patnje s tobom, da s tobom prinosimo čovječanstvo u prinosu ljubavi.

Reče joj Isus : « Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo ? » (Iv. 11,25)

Zaista, Isus uskrsnu ! Aleluja !

s. Marija

XII. postaja: ISUS UMIRE NA KRIŽU

Magdalena Pavković, 2.b

IV. Postaja: ISUS SUSREĆE SVOJU SVETU MAJKU

Magdalena Jerković, 5.b

Ljubav je za mene kad se obitelj voli. Ona je najvažnija stvar na svijetu. Kristina Nikolić, 2.b

Ljubav je kada netko nekom čini dobro. Ljubav je kada jedni drugima pomažemo. Ljubav je sve što nam treba. Ljubav je najveće bogatstvo!

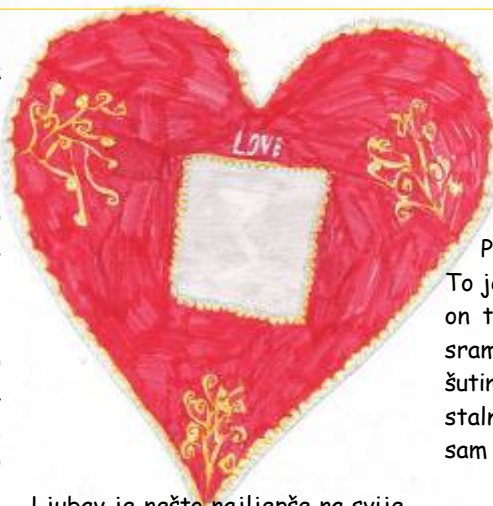
Lovro Miškec, 2.b

Ljubav je osjećaj koji osjećamo prema voljenoj osobi. Ljubav može biti prijateljska, roditeljska, prva. Kad sam zaljubljena, osjećam kao da me strelica pogodila u srce.

Ana Rebrović 2.c

Ljubav je kad nekog voliš. Ljubav je kad nekom daješ srce. Ljubav je kad nekoga želiš razveseliti.

Dorian Lovrić 2.c

Ljubav je nešto najljepše na svijetu. Ljubav je poštovanje. Ljubav je sigurnost i toplina. Kada sam zaljubljena, osjećam se veselo, ispunjeno, radosno i sra mežljivo, a u trbuhu imam leptiriće.

Petra Sedmak 2.c

Ljubav je toplina i sreća, kada se dvoje ljudi vole, kada poklanjaju jedni drugima cvijeće. Ljudi koji se jako vole sklapaju brak.

Postoji i neuzvrćena ljubav.

To je ljubav kada ti voliš nekoga, a on tebe ne. Kad sam zaljubljena, sramežljiva sam, potištena, tiha, šutim, baš i ne pričam na satu već stalno pogledavam tu osobu u koju sam zaljubljena.

Mateja Iveta 2.c

Ljubav je neki osjećaj.

Ljubav je sreća.

Ljubav je radost.

Ljubav je veselje.

Ivica Slobodić 2.c

Srce - Kora Meštrović, 1.b

JABUKA

Budi se jesen
draga nam svima,
jesenskih plodova
posvuda ima.

Košara puna
na stolu čeka,
a u njoj jabuka
sočna i meka.

Ko' kraljica neka
mirisom me zove:
dođi, dovedi
i prijatelje svoje!

Crvena il' zelena
sočna i zdrava
ona je za nas
poslastica prava!

Dora Marija Nežić, 4.a

Mara Meštrović, 2.c

Zima

Hladno je i pada snijeg,
veseli se mali brijeg.

Jure djeca gore, dolje
saonicama tko će bolje.

Ide zima, hladna zima,
snježni okus daje svima.

Marlena Subotić, 3.b

Moj Zagreb

Ispod Medvednice
tiho vjetar piri,
po mom Zagrebu
miris šume širi.

Kroz Zagreb teče
ponosna rijeka Sava
kao lasta plava.

Moj Zagreb je divan,
čvrst kao kamen,
i sjajan kao zlatni plamen.

Amela Đulić, 3.b

Moja zvijezda

Puno zvijezda je na nebu, ali
niti jedna nije moja.
Razmišljajući i gledajući u
zvjezdano noćno nebo shvatila
sam da su zvijezde samo
nebeska tijela i da nikome ne
pripadaju. One su tamo da nas
uveseljavaju i osvjetljaju nam
put.

Svaki čovjek ima svoju
zvijezdu, ali ona nije na nebu,
ona je stvarna. Moja je zvijezda
netko poseban, netko kome se

divim i netko koga poštujem.
Moja zvijezda nije nikakva
filmska zvijezda ili pjevač ili
netko drugi iz javnosti tko
zarađuje puno novaca.
Zvijezda je netko tko drugima
daje svoju ljubav, netko tko
prima tvoju ljubav. Ona te
podupire, poštuje i razumije
tvoje probleme i osjeća je.
Moje zvijezde su moja obitelj i
moji prijatelji. Prijatelji su
zvijezde kojih je malo, ali su
zato dragocjeniji. Trebam ih
čuvati kao što oni čuvaju
mene. Prijatelji se ne
pronalaze lako. Pravi prijatelj
uvijek je spreman pomoći i
nikada neće iznevjeriti. Obitelj
je moja najsajjnija zvijezda.
Bez njih život bi bio nemoguć.
Oni su izvor mog života. Na
obitelj se uvijek mogu osloniti.
Najvažnije je da se prema
zvijezdama treba odnositi kao
što se one odnose prema
nama. Svaki čovjek je zvijezda
za sebe i svaki čovjek ima
svoje zvijezde, a ja se osjećam
kao da sam sama sebi
namještala zvijezde.

Hrvojka Čudina, 8.c

Iva Dragojević, 1.c

Volim Zagreb

Dragi Zagrebe moj,
Mirno mi stoj!
U tebi živim
I tebi se divim.

Volim tvoje:

Parkove, mirisno cvijeće,
livade i trave

Volim prolaziti pokraj rijeke
Save

Volim i orano polje,
Sviđaju mi se kuće tvoje
Što ispred mene stoje

Volim i šarene boje

Kiša koje padaju

Pisama što za Valentinovo
pošalju.

**Petra Majstorović i Mia
Haluzan, 3.a**

Ina Kasabašić, 2.a

Volim Zagreb

Rodio sam se u Zagrebu.
Volim jako Zagreb.
Najviše volim
s mamom šetati po Maksimiru
i ići u Zoo.
S tatom volim
ići na Gornji grad
i u muzej.
S mamom i tatom
Volim ići u kino.
S bakom se najviše
Volim voziti tramvajem
i ići na Glavni kolodvor.
S djedom volim
šetati po Jarunu.
Volim Zagreb.

Dino Talić, 3.a

POUBERTETILI SU ...

Jedne noći sanjala sam jedan jako čudan san. Moji mama i tata postali su nevjerovatni! Napravili su pearcing na jeziku, nosu i obrvi. Tata je pustio du-gu kosu i obojio ju u crvenu boju, a mama se stepenasto ošišala i „nabacila“ zelene pramenove. Kupili su i plave star-ke i hlače s lancima. Počeli su plesati „rock and roll“. Izludili su me!!! Počeli su odlaziti u di-sko klubove. Vraćali su se u ra-nim jutarnjim satima. Nisu mi više pomagali oko zadaće. Pre-stali su obavljati sve kućanske poslove. Bilo je grozno!!! Na kraju me probudila budilica. Morala sam se spremiti za ško-lu. Bila sam sretna što su moji mama i tata ipak bili normalni. Bila je to grozna noćna mora!

Marija Zorić, 4.a

Gabrijela Miklenić, 2.A

**Čudovište nereda – 3.c:
Dujilo, Jandrijević, Leš,
Mihalić, Repnjak**

ČUDOVIŠTE ŠKRTOSTI

Čudovište škrtosti zamišljam kao malo, ružno, pogrbljeno i zeleno stvorenje. Ono me ne bi moglo nagovoriti ni na što, jer ja nisam škrtica. Mislim da škrtice nemaju prijatelje. Zato je i čudovište škrtosti jedno i usamljeno. Ono pokušava nagovoriti druge da budu škrti samo zato da bi došao do prijatelja.

Sebastian Kutlić, 2.a

PROLJEĆE IDE U TRGOVINU

Jednog lijepog zimskog dana stara zima koja oštre zube ima odluči da joj je došao kraj i ostavi ljudima pravi proljetni raj,
sva djeca otrčaše van,
i ostave prezan, tmuran stan.
Proljeće poleti žurno,
Brzo i nimalo tmurno:
- Moram u trgovinu! Kakvo je to proljeće bez da ga grije i veseli cvijeće? Djeca malo razočarno upitaju: Kad ćeš se vratiti?
- Čim će svanuti!
Ode proljeće u trgovinu i ostavi svu svoju imovinu, hitro i žurno uđe odmah zatraži jedno pruđe kilogram ili dva cvijeća glazbe orgulja puna vreća

dvjesto litara rijeke
i tristo kila cvijeta jabuke.
Uskoro jutro svane
i žarko sunce plane.
Proljeće brzo dođe u gradić
zapjeva svaki ptić!
Svi su se veselili jer je proljetni dan
baš kao najljepši san!
I tako djeca padnu u ponor
bez dna,
i probude se iz sna,
shvativši da je još zima
i da je još ista, hladna klima.
Još oni broje dane do proljeća
i njegovog prvog cvijeća!

Petra Matić, 5.b

Ana Jelavić, 2.b

Domovina

Imam jednu domovinu,
Hrvatska se zove,
mijenjala je ne bih,
za sva blaga svijeta.

Domovina je sreća
i moja i tvoja,
volim plavo more,
polja zlatnog žita
i zelene gore.

Domovinom svojom
ponosim se ja,
u njoj sretno živim,
u oku mi sja.

Gabriela Kaselj, 3.b

Mama

Posebna, marljiva,
Brine, čuva, mazi.
Mama je moje blago.
Radost.

Ana Božinović, 2.a

Kiša

U mom srcu pada jaka i tmurna kiša. Isprala je svaku nit sreće u meni i u moje srce dovela neizbježnu tugu.

Osjećam da u meni pljušte kapljice tuge. Mislim da ću svakog trena zaplakati i da će moja unutarnja kiša izaći na vidjelo. U meni kao da postoji sila koja privlači crne i tmurne oblake i ružne dane. Ne znam kako da otjeram tu kišu i oblake. Želim da ta kiša prestane i da više nikad ne zapada u meni. Moje srce kao da je pogodio grom i raskomadao ga na komadiće. Ne mogu više izdržati, a da ne zaplačem, ali ja to ne smijem. Ne smijem dopustiti da me kiša pobijedi. I zato se borim i osjećam da je korak po korak tjeram što dalje od sebe. Jaka sam. Napokon, osjećam da dolazi sunce i da se tuga povlači u svoje mračne odaje.

Uspjela sam, pobijedila sam tu kišu i sada napokon mogu svima pokazati osmijeh, a ne tugu i tjeskobu na svome licu.

Vasvija Kahrimanović, 7.b

Ivona Maslač, 4.c

NOGE

Noge su važne
jer su snažne.

Obuvene ili bose
svugdje te one nose.

Ako su zdrave
i dobro te drže
do cilja ćeš stići
puno, puno brže.

Noge ti trebaju za dobar ples
ali i za obući nogometni
dres!!!

Bruno Munjić, 4. A

Sonja Topolko, 1.b

MRVICA

Jednog dana, prilikom povratka iz škole, čuo sam glasić: "Pomozi mi!" Približio sam se i ugledao malu mrvicu kruha. Stavio sam je na dlan i odnio kući. Ispričala mi je svoju priču. Jedan je pekar umijesio pogaču od brašna, vode, soli i kvasca. Mrvica je bila dio te pogače. Vruću pogaču pekar je izvadio iz krušne peći. Nedugo zatim, još toplu, kupio ju je jedan dječak. Dječak je putem jeo, a Mrvica je pala na pod. Sada je tužna jer nije imala nikoga tko bi je pojeo. Odlučio sam joj pomoći! Stavio sam je na dlan i ponio u kućicu za ptice. Oprostio sam se s njom.

Mrvicu je pojeo vrapčić koji je bio radostan jer je napunio svoj mali želučić. Mrvica je bila presretna jer ju je netko napokon pojeo!

Andrija Leš, 3.c

OTOK ZMAJEVA

»Profesore, profesore«, doletio mi je doktor Muljamote, »dodite vidjeti! Otkrili smo još neotkriveni otok nedaleko od Havaja.« Začudio sam se, a onda upitao: »Jeste li provjerili tko sve tamo živi?«

»Jesmo.«

»I?!«

»Žive neka čudna bića neobične topline tijela. Bojimo se da nisu...«

»Zmajevi? Toga sam se i bojao. Otplovit ćemo na taj otok. Kupite dionice tvrtke „Tošiba Koludo“ i prodajte ih za znatno veću cijenu. Od tih ćemo novaca kupiti brod „Zmajeva guza“ i započeti putovanje«, naredio sam. Na putovanju, kada smo se približili otoku, napao nas je Vodožderus i potopio naš brod. Mi smo se nasukali na obalu. Odmah nas je napala vojska zmajeva. Zakopali smo se u pijesak jer smo čuli da se tako možemo zaštititi. Padao je mrak pa smo morali naći zaklon u špilji. Slučajno smo ušli u špilju Špiljovatrosa koji nas je skoro spalio. Okupili smo ljudsku vojsku i pokušali srušiti zidine koje su ograđivale Zmajograd. Kada smo ih srušili, zmajevi su se proširili cijelim svijetom. Zmajevi su spalili sve ljude osim mene i doktora Muljamote. Zavladao su svijetom, a Zemlja je postala velika svemirska užarena kugla. Nakon toga su spalili sve druge planete i zavladao svemirom. Doktor Muljamote i ja nastavili smo živjeti u golemoj svemirskoj kapsuli do kraja života.

Filip Radojković, 5.c

Fran Tomljenović, 1.a

Mama

Posebna, marljiva,
Brine, čuva, mazi.
Mama je moje blago.
Radost.

Ana Božinović, 2.a

Leptir i leptirica

Leptirica i leptir
Kao glava i šešir!

Lete i lepršaju cijeli dan.
Nikad nitko nije sam!

Vole se družiti
I po livadi zajedno kružiti.

Njih dvoje su zaljubljeni par.
Vide se stoput na dan bar!

Elena Golec, 3.c

Jana Čorić, 2.a

Miris proljeća

Svake godine u isto vrijeme dolazi proljeće. Kaže se da je to vrijeme raj za cvijeće. Naselilo se i na livadu iza moje kuće.

Zazelenila je mlada trava, krošnje počinju dobivati mlado lišće, a grmlje dobiva prve pupove. Sve se iznenada počelo buditi. Gnijezda na granama postaju nevidljiva. Ispod stabala počeli su se pojavljivati stidljivi cvjetovi. Prve su visibaba. Za njima počinju cvjetati žuti jaglaci, ljubičaste ljubičice i bijelo-roze tratinčice koje se love u kolo. Oko njih plešu i vlati trave na laganom povjetarcu.

Bijele spuštene glavice visibaba ljuljaju se poput zvona na laganom vjetriću. Žuti jaglaci pjevaju žutu pjesmicu proljeću kao u malom dječjem zboru. Miris ljubičica miješa se s mirisima šafrana i ostalog cvijeća. Cvrkut ptica čuje se nadasleko. Marljive pčelice skupljaju cvjetni prah i poslužuju ga mirisnom proljeću za hranu. Sunčeva toplina mami prirodu na buđenje i unosi radost u srca ljudi.

Miris proljeća osjeća se u zraku. Volim taj miris jer budi novi život.

Tereza Švigir, 4. c

Strah

Ljudi nisu uvijek hrabri kako to ponekad tvrde. Sigurna sam da čak i junaci s naših postera kao što su Brad Pitt, Johny Deep i Avril Lavigne boje nečega. Strah je u svakom živom biću neizbježan.

Po mom mišljenju, najviše se boje mala djeca, ali i praznovjerne odrasle osobe koje ne žele i ne mogu od straha zaspati na Noć vještica. Ne, ovo nije bilo metaforički! Ima i takvih ljudi. Isto tako, tu je i paranoični strah od uhođenja. I ja ponekad znam biti paranoična, ali samo kad mi je dosadno pa mi hitno treba neko društvo – makar i nevidljivo! Ipak je najgora

Magdalena Pavković, 2.b

klaustrofobija i strah od visine. Ja osobno ne patim ni od jednog ni od drugog, ali ima žena i muškaraca koji se boje ostati u zatvorenom prostoru predugo i potpuno sami, kao i onih koji bi prije sjeli u vlak s nepovratnom kartom za Saharu nego u avion. To je meni čudno jer ja... Pa ja bih dala jednu četvrtinu svojih knjiga u zamjenu za kratki let do Splita i nazad!

Vratimo se sad na početak; na ono s malom djecom. Ona se boje vatrometa i petardi, vještica i duhova, morskih pasa i lavova... Ali, s većom djecom i starijima dijele jedan strah: strah od mržnje i rata. Tu dolazimo i do moje bojažljivosti. Ja se ne bojim rata koliko njegove prijateljice smrti. Prije spavanja molim Boga da crna starica s kapuljačom dođe što kasnije po mene i moju obitelj. A kada nas posjeti, neka nas uzme u snu. Jer, prođu me trnci kad pomislim na smrt u požarima, sudarima, tsunamijima, potresima i erupcijama vulkana. Osim toga, strah me mnogočega: strah me kad vani bjesni oluja, a mama se vozi po skli-skim cestama, strah me loših ocjena, tatinog kasnog dolaska kući pa ne znam što mu se dogodilo. Ponekad u strahu razmišljam o mom odbjeglom papagaju Juri: je li mrtav ili živ?

I za kraj, poručica za sve vas: ukoliko se bojite nečega, ne držite taj strah za sebe! Recite nekome za njega, a taj netko će vam sigurno pomoći. Tada gospodina Strašljivka pustite na slobodu i bit ćete sretni i vi, i on.

Paula Tilić, 6.b

Dominik Katavić, 4.b

Mama

Najdraža, lijepa.
Voli me, brine o meni i pazi me.
Uvijek kada mi treba ona je uz mene.

Topla zraka sunca.
Dominik Joksimović, 2.a

Anamarija Zebić, 4.a

SASVIM OBIČAN OGLAS

TRAŽI SE vedra, nasmijana i uvijek dobro raspoložena mama za pospremanje sobe kreativno nastrojene djevojčice.

UVJETI: strpljivost, visoka tolerancija na razbacanu odjeću, široko raseljene igračke i papirnatu tragove djetetova umjetničkog izričaja. PLAĆAM zagrljajima u ratama. Zainteresirana osoba neka se pojavi u 21.00 h kraj djetetova kreveta.

ZNAK PREPOZNAVANJA – poljubac za laku noć.

Oglas objavila:

Elena Golec, 3.c

Moja sreća

Ja, Sara, sam jedno jako sretno dijete. I jedno jako smiješno dijete. Moju preveliku sreću čine, naravno, moji roditelji, prijatelji i svi ljudi koji su mi bar malo dragi. Kada mi netko ponudi nešto dobro, ja *pucam* od sreće. U meni se događa eksplozija, nešto kao vatromet. Kada mi netko nešto kaže, a što ne bi smio, ja sam toliko sretna da bih čak i zemlju ljubila. Ali kasnije odustajem od toga, moje prijateljice uvijek nađu barem malo vremena za šalu i smijeh. U onome trenutku kad se i ja tome priključim, opet *pucam*. Ali ja ne *pucam* iz pištolja, nego iz svoga srca. Kad se sjetim da škola jako, ali jako brzo završava, u meni se bude čak dva osjećaja. Tuga koja boli kao da mi netko soli ranu. Događa se zbog toga što napuštam drage osobe, profesore neću vidjeti cijelo

Ivana Kupski, 1.a

ljetu! Također osjećam i veselje jer ne moram više dobivati loše ocjene iz prirode, i ne moram više slušati povijest, i ne moram izrađivati avione i preskakati kozličice, učiti razlomke, padeže i još bezbroj stvari!

Ja sam stalno sretna, sretna sam i kad sam tužna, i kad sam bolesna i kad me nešto boli, a najviše kad mi srce nekog voli!

Sara Skok, 5.b

Domovina

Domovina je more,
let ptica,
prva zraka sunca u cik zore
i bezbrižna dječja lica.

Domovina se u srcu nosi
ona nam daje obitelj i dom,
svatko se njome ponosi
predivnom Hrvatskom zemljom
tom!

**SKUPNI RAD: Laura, Ana,
Marija, Marlena i Gabriela,
3.b**

Rhea – Lepej Špoljarić, 4.c

Gabrijela Miklenić, 2.a

O, da! U nastavi iznad svega njegujemo humor. Tako nam je puno zabavnije, a osim toga - smijeh je vrlo zdrav.

~ Učiteljica: Ivane, tko je tetak?
Ivan (kao iz topa): Tetak je tatin muž! ☺

~ Učiteljica: Kako nazivamo sve ptice koje u jesen ostaju u zavičaju?
Tin Matija: Zovemo ih ptice kućanice.

~ Učiteljica: Kako hodamo po zebri?
Kristian (češka se po kosi i brzo odgovara): Hodećil! ☺

~ Učiteljica: Martina...i je li ovo onda jesna ili niječna rečenica?

Martina: To je NIJESNA rečenica. ☺

~ Učiteljica: Ponovimo! Moramo poštivati prometne znakove da ne bi došlo do.....?

Ivan (više, sretan što mu se lampica tako brzo upalila): Obračajke!
2.a

Humoristični su i «višići»! Pitanje u testu:
Što je jezični purizam?

Učenik odgovara: Turizam je skrb za čistoću jezika.

~ Učiteljica: Što bi ti napisao u poslovnom pismu npr. Tomislavu?

Učenik: zašto bih ja pisao poslovno pismo muškarcu?! Pa nisam ja pe...!

~ Učenik: Kako se crta slovo lj? (5.razred)

~ Učiteljica: Kojim se narječjem govori u Čakovcu?

Učenica: Čakavskim!

Učiteljica: Čakavskim ... u Čakovcu? Jesi li sigurna?

Učenica: Pa bila sam tamo!!!

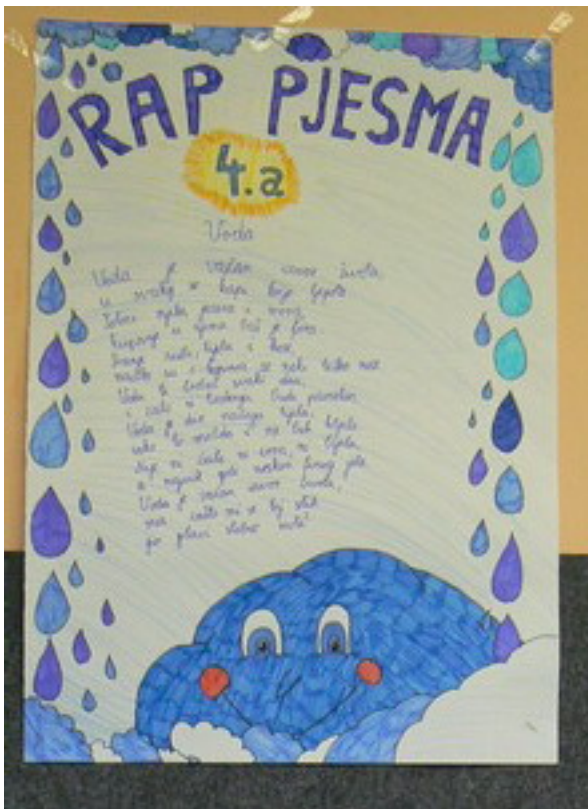
Ove školske godine imamo vijesti za nekoliko kutaka – čitave stranice!

DAN VODE

Budući da je naša škola jedna od mnogih koja razmišlja o svom okolišu, cijeli dan u ožujku posvetila je vodi – najvažnijoj tekućini na svijetu!

Učenici nižih razreda crtali su, glumili, pjevali o vodi, ukrašavali zidove svojih učionica i hodnika crtežima, plakatima, stripovima i slikama.

Medijska grupa nižih razreda (2.a) snimili su kratki film o vodi kojeg je vidjela cijela škola. Učenici viših razreda na svim su satima taj dan govorili o vodi: na satu geografije učili smo o

jezerima, potocima, rijekama; na satu kemije o kemijskom sastavu vode; na biologiji o

zagađivačima i važnosti vode za zdravlje čovjeka, učenici su na hrvatskom razmišljali o danima bez vode smišljali igrokaze i pjesme, snimali filmove... Na glazbenom i vjeronauku pjevalo se o vodi: u doslovnom (*Tropska kiša*) i prenesenom (*Rijeke žive vode*) značenju. A na tjelesnom se govorilo o vodenim sportovima!

Budući je Dan vode 22. ožujka, kada su nama bili Uskršni praznici, malo smo ubrzali taj dan i slavili ga 19. ožujka. U holu škole za vrijeme četvrtog i petog sata u obje smjene učenici su prezentirali svoje radove objašnjavajući nam važnost i ulogu vode u životu svakog čovjeka, o smanjenju potrošnje vode, o dobrobiti vode u svim teškim situacijama čovjekovog života (*Vodoholičari ili kako zamijeniti ovisnost o alkoholu ovisnošću o vodi*). Cijeli dan govorio je samo jednu poruku: **BEZ VODE SE NE MOŽE ŽIVJETI!**

Helena Marinović, 8.b

DAN PLANETA ZEMLJE

U našoj školi obilježili smo Dan planeta Zemlje. Ovogodišnji slogan proslave bio je "Spasimo klimu!".

Cjelodnevni program kojeg su pripremili učenici i njihovi učitelji i profesori podsjećao je ljude na nepromišljeno zagađenje atmosfere, globalno zatopljenje, ugrožavanje mnogih biljnih i životinjskih vrsta na Zemlji, a time i život čovjeka.

Nekoliko tjedana trajao je natječaj za Naj-eko fotku na temu: OTPAD BOLI ZEMLJU, a pobjedničku fotografiju poslala je Korina Krajina iz 1.a.

Eko – raspoloženje vladalo je tjednima prije kada smo čistili dvorište škole i zelene površine, sadili biljke, u učionice

stavljali nove lončanice i bojali zidove. No takvo raspoloženje traje i dalje jer su uslijedile nove akcije: održavanje zelenih površina, uređivanje ka-menjara ispred škole, bojanje ostalih vanjskih zidova škole. Raspisani su i novi natječaji: natječaj za eko-logo i eko – kodeks škole. Eko-logo i eko-kodeks škole, kao i eko-statut potrebni su kako bi škola postala

Međunarodna eko-škola.

A tour around Botinec

My place is called Botinec. It is small but it is very beautiful. There are two bakeries and four supermarkets in Botinec. Botinec has got a school. Some clever children go to that school every day. Botinec has also got a square, a market and a church. Botinec is my favourite place in Zagreb.

Tereza Švigir, 4.c

My place

The name of the place where I live is Botinec. There are about ten thousand people who live there. There is a school, a surgery, a pharmacy, a post-office and a kindergarten. There are also two parks, supermakets and three bakeries. For me it is a beautiful place to live in.

Rhea Lepej- Špoljarić, 4.c

A tour around Botinec

I live in Botinec, in Reljkovićeva Satira Street. There are many other streets here. There is a video rental, a post-office, a

bakery, a market, a school, a fire station, a hairdresser's and a lot of other interesting places to see. There are also two parks and some supermarkets. You can buy many things in a supermarket: milk, bread, toys, jam, juice and other things. You can borrow videos in a videorental: action films, comedies and cartoons. You can see a beautiful park and some pretty houses in Botinec. I like living in Botinec.

Ivona Maslač, 4.c

My place

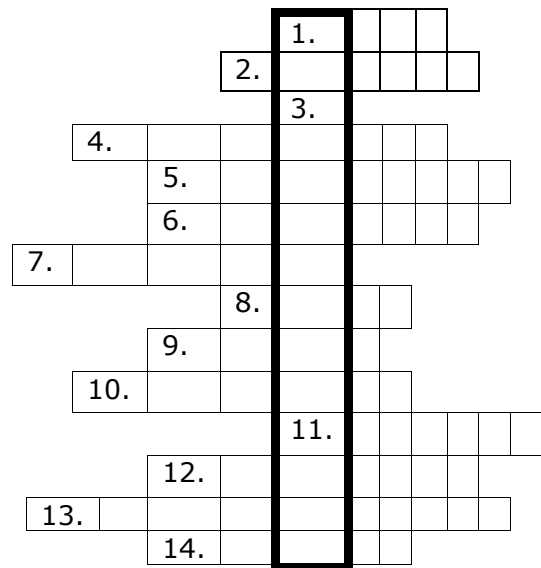
I live in Zagreb, the capital of Croatia. There are a lot of interesting places to see. The most famous are park Maksimir, Ban Josip Jelačić Square, Maduševac fountain, Lake Jarun, the longest street called Ilica, many museums, beautiful parks, streets and squares. It is nice to live in Zagreb because this is the place where all my friends live and they are very interesting people to talk to.

Luka Rukavina, 4.c

Summer crossword

Summer holidays are near ☺. Do this crossword to remind you of what's coming !!!

1. some beaches are made of _____.
 2. the 8th month of the year
 3. the 13th letter of the alphabet
 4. moving in water
 5. it is cold and sweet, you eat it in summer
 6. popular summer sport
 7. you go there to swim and relax
 8. it's a popular refreshing drink
 9. the 7th month of the year
 10. popular underwater sport
 11. the opposite of shallow sea
 12. you go there during summer vacation
 13. a sport you play on a beach, beach ...
 14. you listen to it
- by Dora Milec, Tena Cvitaš and Martina Maruna, 6c.

AMESSAGESR
 TWISERULEH
 UBOMBWONRI
 PENDRAGONS
 DANGEROUSB
 TOURNAMENT
 RNAMELBONA
 PULLSTONEV
 KINGSHAREE

KING ARTHUR'S WORDSEARCH

Instructions: find the following words → nobleman, messages, Pendragon, dangerous, tournament, share, pull, bomb, king, wise, won, stone, rule.

The letters that are left will tell you something about king Arthur.

by Martina Maruna, 6c.

Wer lernt Deutsch in unserer Schule?

Petra Matić und Bruna Stopić aus der Klasse 5b haben eine kleine Umfrage gemacht. Sie wollten wissen wer und warum lernt Deutsch in unserer Schule? Hier sind einige Antworten einiger Schüler:

(Petra Matić i Bruna Stopić iz 5b napravile su jedno malo ispitivanje. Htjele su znati tko i zašto uči njemački u našoj školi?)

Evo nekih odgovora nekih učenika:)

Anamarija Zebić, 4a:

Učim njemački da bih znala još jedan jezik. Ali ne samo zbog toga. Moji baka i djed te tata su živjeli u Njemačkoj. Moja mama mi je

rekla da će mi njemački dobro doći u životu. Katkada na satelitskoj televiziji slušam njemački jezik. Riječi na njemačkom su mi zanimljive.

Marija Bilinovac, 4b: Upisala sam se na njemački iz znatiželje. Željela sam saznati nešto više o njemačkom jeziku. Na to me potaklo jedno putovanje u Austriju. Kada sam čula kako ljudi tamo razgovaraju rekla sam tati: „ Čim dobijem priliku upisat ću se na njemački.“

Antonio Poljačić, 4b: „ Idem na njemački zato što mi je tata rekao da neću ići na košarku ako ne idem na Njemački.

Davor Komušanec, 4. : „ Cijela moja obitelj zna njemački pa ne želim biti jedini koji ne zna.“

Dominik Katavić, 4.b:

Idem na njemački jer me mama ucijenila!!!

Andrea Budeš, 6b:“ Učim njemački jer mi se sviđa. Rođena sam u Njemačkoj, gdje sam i naučila taj jezik. Ne želim ga zaboraviti, a želim još bolje naučiti gramatiku.”

Patrik Horvat, 6c: „ Idem na njemački jer mi je tata rođen u Njemačkoj i bilo bi pošteno da ga i ja znam. Njemački je jedan od glavnih svjetskih jezika. Mislim da će mi ocjena iz njemačkog povećati prosjek.”

Kristijan Joksimović, 6.r.: „Učim njemački jer svake godine putujem u Austriju. Tako se mogu lakše sporazumijevati.”

Marija Pavlić, unsere Lehrerin: (naša učiteljica)

„In ein paar Jahren wird Kroatien ein Teil der Europäischen Union sein. Immer mehr werden wir uns durch den europäischen Raum bewegen, egal ob touristisch oder geschäftlich. Immer ist es gut die fremden Sprachen zu kennen. Das bringt im Leben nur Vorteile. In den deutschsprachigen Ländern fühle ich mich wie zu Hause, weil ich keine sprachliche Barriere habe.“

(Kroz nekoliko godina Hrvatska će postati dio Europske unije. Sve više ćemo se kretati europskim prostorom, nije važno da li turistički ili poslovno. Poznavanje stranih jezika uvijek je samo prednost. U zemljama njemačkog govornog područja osjećam se kao kod kuće jer nemam jezičnih prepreka.)

Möchtest du auch Deutsch lernen? Komm, melde dich! Die Sprechstunde:

Freitag 15.00-15.45h.

(Želiš li i ti učiti njemački? Javi nam se! Informacije su petkom od 15.00-15.45)

Naši osmaši

Jednodnevni izlet : Ogulin – Sabljaci

Posljednji put putujemo svi zajedno, i svaki trenutak čini se prekratak. Ponekad nisam ni svjesna koliko je ostalo malo vremena za naše «aventure». Dolazak ispred škole, pospano pozdravljanje profesora, kada ih vidim, jer ih često ne vidim dok ulazim u školu razmišljajući o mom snu... U mom snu stalno smo svi osmi razred, ne starimo, samo nam postaje sve zabavnije. I one stvari koje mi se sad čine dosadne i glupe, postaju mi sve zanimljivije. Počinje me zanimati i fotosinteza, i stošci, i reljef Hrvatske, a o višestrukosloženim rečenicama da i ne pričam, samo kako bi što duže trajao osmi razred! Dan po dan, približava se kraj školske godine, a jedan od ljepših dana bio je i izlet u Ogulin i na jezero Sabljaci. Neću sad pisati kako smo putovali u izvanrednom busu, kako nas profesori nisu previše gnjavili, kako je Ogulin lijepi, mali gradić u kojem je rođena Ivana Brlić-Mažuranić. Neću pisati ni o našim događajima jer bih sve tajne odala. To je bio dan koji je prekratko trajao jer nas je kiša potjerala s jezera. Uvijek je to tako – moramo otići baš kada postane najbolje!

ZEMLJA DANAS

KATASTROFA

Gdje je TVOJ dom?

HRVOJE

5b